

**PRESENTATION
AV
HAMILTONSTÖVAREN
EN AV DE SVENSKA STÖVARRASERNA**



Ursprungsland/hemland: Sverige

Användningsområde: Hamiltonstövaren är en skalldrivande hund som användes vid jakt på hare och räv. Den jagar som ensamhund och skall vara rådjursren.

FCI-klassifikation: Grupp 6 sektion 1:2

Bakgrund

Hundar av stövarras har funnits i landet sedan 1500-talet. Jakten var fram till 1789 ett privilegium för adel och kungahus. Först i slutet av 1700-talet fick allmogen jakträtt. Stövarstammar hållna av adeln kom då att spridas i vidare kretsar.

Hamiltonstövaren har en brokig bakgrund, där hundar från Sydtyskland och Schweiz ingår. Även engelska foxhounds och harrier ingår.

Helhetsintryck

Hamiltonstövaren skall vara trefärgad, rektangulär, proportionerligt byggd utan att vara tung. Den skall ge intryck av utpräglad kraft och uthållighet. Könsprägeln skall vara tydlig

Kommentar

Den rektangulära formen ger förutsättningar för uthållig jakt.

Könsprägel är inte synonym med storlek, även en hanhund under medelstorlek kan ha tydlig könsprägel. Feminina hanhundar bedöms av tradition strängt, men stora maskulina tikar bör heller inte premieras högt



*Proportionerlig, stark hane.
Typisk huvud. Våltecknad i
vackra färger.*



Tik med könspräglat huvud, bra hals, stark rygg, bra kors. Väckroppad., välvinklad bak, bra lårbredd. Mycket bra päls och färg

Uppförande och karaktär

Hamiltonstövaren skall vara en vänlig hund med lugnt temperament.

Kommentar

För hamiltonstövaren är det lugna temperamentet ett av de viktigaste karaktärsdragen. Påtagligt livliga eller oroliga hundar är inte rastypiska. Minsta tendens till aggressivitet ska påtalas.

Huvud

- Huvudet skall vara långsträckt med lätt välvd och måttligt bred hjässa.
- *Stop*: Stopet skall vara tydligt men ej överdrivet markerat.
- *Nostryffel*: Nostryffeln skall vara svart, väl utvecklad och med vida näsborrar.
- *Nosparti*: Nosryggen skall vara rak och parallell med hjässlinsen. Nosen skall vara kraftig, ovanifrån och från sidan sett i det närmaste jämbred. Nospartiet skall vara långt. Avståndet från nosspetsen till den inre ögonvrån bör vara lika långt som avståndet från ögonvrån till nackknölen.
- *Läppar*: Överläppen skall vara tunn, åtliggande och vackert avrundad samt något överhängande. Hanhund skall ha mera läpp än tik.
- *Käkar/tänder*: Saxbett. Tänderna skall vara kraftiga och väl utvecklade.
- *Kinder*: Kinderna skall vara flata.
- *Ögon*: Ögonen skall var mörkbruna med lugnt uttryck.
- *Öron*: Öronen skall vara något kortare än avståndet från öronfästets främre kant till hälften av nosryggen. De skall vara ansatta så, att de vid lystring kan höjas till hjässsans plan. Öronen skall vara mjuka och dess främre kant följa kinden med slätt fall.

Kommentar

Huvudets form är av stor betydelse för rastyp och könsprägel. Avvikelse påverkar knappast hundens funktion, men ska bedömas efter grad. I standarden anges som fel ljusa ögon, brett huvud, kort eller snipigt nosparti, kraftigt markerade kinder, framträdande nackknöl, konkav nosrygg. Större avvikelser som ger rasfrämmande uttryck bedöms hårdare. Smärre avvikelser bör noteras, men något enstaka detaljfel påverkar som regel inte prissättningen.



Hanhundshuvud med tydlig könsprägel.



Tikhuvud med tydlig könsprägel.

Hals

Halsen skall vara lång, kraftig och vackert övergå i kroppen. Hanhunden bör ha en markerad halsböjning. Halshuden skall smidigt och tätt följa underlaget.

Kommentar

Halsen har stor betydelse för den drivande hundens arbetsställning. En lång muskulös hals medger ett spårnoga drevsätt där hunden arbetar med nosen tätt intill marken.



Grov kort hals

Kropp

- *Manke:* Manken skall vara väl markerad.
- *Rygg:* Ryggen skall vara stark och plan.
- *Ländparti:* Länden skall vara muskulös och svagt välvd.
- *Kors:* Det svagt sluttande korset skall vara långt och brett.
- *Bröstkorg:* Bröstkorgen skall vara väl utvecklad, nå ner till armbågen, vara lång och med svagt välvda revben.
- *Underlinje:* Buklinjen skall vara obetydligt uppdragen.
- *Svans:* Svansen skall vara ansatt i rak förlängning av rygglinjen och nå till hasen. Den bör vara kraftig vid roten och smalna av mot spetsen samt bäras rak eller svagt sabelformad. När hunden rör sig skall svansen helst ej bäras över rygglinjen

Kommentar

Kropp och extremiteter ska vara utformade för ett uthålligt arbete. Ryggen skall vara stram. Lång, mjuk rygg är ett allvarligt fel.



Något kort bröstorg. Högt länd och uppdragen buk. Brant kors, står underställt



Tung tik i för högt hull. Kort grov hals, eftergivande rygg. Allt för öppna vinklar, framförallt bak.

EXTREMITETER

Framställ

- Frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella. Benstommen skall vara kraftig och i harmoni med hundens helhet.
- *Skulderblad*: Skuldrorna skall vara muskulösa med långa och väl tillbakalagda skulderblad, vilka skall sluta väl intill bröstkorgen.
- *Överarm*: Överarmen skall vara lång och väl vinklad mot skulderbladet.
- *Armbåge*: Armbågarna skall slutna väl an mot bröstkorgen och skall inte synas under bröstlinjen.
- *Mellanhand*: Mellanhanden skall vara fjädrande och endast svagt vinklad mot underarmen.
- *Tassar*: Tassarna skall vara ovala med väl välvda och slutna tår.

Kommentar

Felaktigheter i framstället påverkar i hög grad hundens hållbarhet. Vid front och lösa bogar är allvarliga fel som på sikt ger försämrad funktion.

Öppen frambensvinkel medför stötiga rörelser och därmed förslitningar i förtid. Kort överarm och brant ställt skulderblad avslöjas av dåligt utvecklat förbröst.

Mellanhand och tassar utsätts för stora påfrestningar under stövarens arbete.

Bakställ

- Bakbenen skall bakifrån sett vara raka och parallella.
- *Lår*: Låren skall vara breda och muskulösa.
- *Knäled*: Knälederna skall vara väl vinklade.
- *Has*: Haslederna skall vara väl vinklade.
- *Mellanfot*: Mellanfoten skall vara kort och torr med lodrätt ställning i stillastående.
- *Tassar*: Baktassar se framtassar. Sporrar ej önskvärda.

Kommentar

Välvinklade bakben med väl utvecklad muskulatur är en förutsättning för tillräcklig kraft i frånskjutet.



Luftig tik med öppna vinklar både i framställ och bakställ. Framskjuten skuldra och utvecklat bröst. Uppdragen buklinje och stupande länd.



Stark, välbyggd, proportionerlig. Välvinklad fram, något öppen bak. Väl ansatt hals, vackra färger

Rörelser

Rörelserna skall vara parallella och kraftfulla med god steglängd.

Kommentar

Rörelserna är "facit" på hundens byggnad. En korrekt byggd stövare har jämna, parallella rörelser. Avvikelser i rörelsemönstret kan spåras i anatomiska fel.

Päls

Pälsstruktur: Pälsen skall bestå av grovt och tätt åtliggande hår, som inte får vara för kort. På huvudet och öronen samt på benens framsidor skall håret vara kort och glatt. På lårens baksidor och under svansen får håren vara längre.

Färg: Hamiltonstövaren skall vara trefärgad. Manteln, halsens översida och svansens översida skall vara svart. Huvud, öron, kroppens underdel, bogar, lår och svansens undersida skall vara bruna. Färgen kan variera från gulbrun till varmt rödbrun. Vita tecken förekommer som bläs, på halsens under- och översida, på bringan och på benens nedre del och tassarna samt på svansspetsen.

Kommentar

Stövarens hårlag ska stå emot väta och kyla. Kort hårlag är ett funktionellt fel. Långt, vågigt hårlag är heller inte önskvärt.

Färgen har ingen betydelse för funktionen, men är av betydelse för raskaraktären. En hamiltonstövare ska vara trefärgad i brunt, svart och vitt. Ingen av färgerna får vara för dominerande eller felplacerad så att hunden får ett rasfrämmande utseende. Orena färger och andra avvikelser bedöms efter grad.

I standardens förteckning över fel anges svagt markerad mantel med rikliga inslag av bruna hår, eller att den svarta manteln går ner på bröstets nederdel och på bogar och lår. För stora eller felplacerade vita tecken. Tvåfärgad (gul-vit, svart-vit, brunsvart) eller mycket övertecknad i någon färg.

Storlek/vikt

Mankhöjd: Ideelhöjd Tillåten variation

Hanhund 57 cm 53-61 cm

Tik 53 cm 49-57 cm

Kommentar

Storleken på de svenska stövarraserna är sedan länge anpassad till nordiska förhållanden. Någon strävan att höja mankhöjden föreligger inte, men inte heller dess motsats. I standarden anges idealmått för respektive kön. Hundar som ligger i närheten av yttermåtten bör inte tilldelas högsta prisvalör- För att tilldelas CK skall hunden ligga +-3 cm från ideelhöjden

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse

- Ljusa ögon
- Bristande könsprägel
- Brett huvud, kort eller snipigt nosparti, kraftigt markerade kinder, framträdande nackknöl, konkav nosrygg
- Över-, under- eller tångbett
- Kort, brant kors, som medför att hunden rör sig underställt och med uppbruten svans
- Mjuk rygg, skulderbladens spetsar skjuter upp över mankkotornas tagguskott
- Svagt markerad mantel med rikliga inslag av bruna hår, eller att den svarta mantel går ner på bröstets nederdel och på bogar och lår
- För stora eller felplacerade vita tecken
- Tvåfärgad (gul-vit, svart-vit, brunsvart) eller mycket övertecknad i någon färg

Diskkvalificerande fel

-Otillgänglig

-Mankhöjd, som över- eller underskrider den i standarden angivna.

-Kraftigt över- eller underbett

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Sammanfattning

Hamiltonstövaren ska vara en medelstor, rektangulär hund byggd för uthållighet under jaktdagen och slitstyrka i ett längre perspektiv. Stövarens jaktdag omfattar minst fem timmar. En stövare ska kunna jaga två fulla dagar i följd. En korrekt byggd stövare har lång aktiv livslängd. Utmärkande för hamiltontypen är det långa, rektangulära huvudet och trefärgen i svart-brunt-vitt. En typisk hamiltonstövare har utpräglat lugnt temperament.